

[Karlsson.]

den formidable Sum af 7 Kr 84 Øre; i det fjerde Læreaar faar Lærlingene det kolossale Beløb af 15 Kr. 92 Øre om Ugen i Løn. Men adskillige Lærlinge staar et femte Aar i Lære, og da vil jeg antage, at Lønnen naar op paa et Beløb af ca. 30 Kr. om Ugen. Det vil kort og godt sige, at saafremt disse mange Tusinde unge skulde klare sig selv, vilde de allerhøjest være i Stand til at skaffe sig Mad og en Seng at sove i de 2 Dage om Ugen. Men det er Arbejderforældrene, som maa betale de øvrige Udgifter, hvad der rettelig tilkom Arbejdsgiverne og Samfundet.

Lønningerne i Provinsen for Lærlingene er endnu lavere, og en Lønstigning af Betydning er ikke sket under Dyrtiden. Der er nogle, som faar et mindre Dyrtidstillæg, men det forrykker intet som helst i Billedet af de latterlig smaa Lønninger. Det er det kommunistiske Partis absolutte Opfattelse, at der er Grund til at foretage en dybtgaaende Revision af Lærlingeloven, saa det bliver slaaet fast i Loven, hvor lidt det kan være tilladt at byde Lærlingene. Det er ogsaa vor Mening, at alle Lærlinge maa have et Dyrtidstillæg, som mindst svarer til det Dyrtidstillæg, der gives de unge ufaglærte, og som beløber sig til 13 Kr. 25 Øre om Ugen.

Medens jeg er ved Lærlingeloven, vil jeg pege paa den af Lærlingeungdommen med Rette forhadte Aftenskole. Paa Grund af denne og andre Forhold er der ikke noget, der for Lærlingen hedder 8 Timers Arbejdsdag. Gennem adskillige Aar har der været rejst Krav om Dagskole, og der vil sikkert ingen Katastrofe ske for Arbejdsgiverne, saafremt den gennemføres; tværtimod mener jeg, at der er god Grund til at regne med, at det vil forøge Arbejdslysten. Men det er heller ikke alene et Spørgsmaal om Arbejdstidens Længde. Det er i allerhøjeste Grad ogsaa et Spørgsmaal om Ungdommens Sundhedstilstand. Problemet med de mange skæve Rygge spøger stadig, og det viser sig, at der hvert Aar paa Sessionerne præsenteres 1 500 skæve Rygge foruden en Masse lettere Tilfælde. 5 pCt. af Danmarks unge lider af denne Svaghed, som skyldes for haardt Arbejde — efter hvad der oplyses i „Politiken“ den 8. November. Det oplyses samtidig, at det

især er hos Landbougdommen, man støder paa denne Svaghed, men den findes ogsaa hos Byungdommen, som jo paa den anden Side ogsaa rammes af andre Svageligheder paa Grund af Arbejdet i snavsede Værksteder, tvungen Aftenskole og elendige Boligforhold.

Derfor maa vel selv den mest haardkogte Moralist tage sig i Barmen, naar Direktøren for Det tekniske Selskabs Skole, Hr. Barner Rasmussen, i Stockholm har udtalt, at der i den Kraftanstrengelse og aandelige Anspændelse, som Aftenskoleordningen koster Lærlingene, ligger Momenter til Karakterdannelse og Viljehærdning, som nok alle er enige om at ønske Ungdommen. Og derfor mener Hr. Barner Rasmussen, at vi helst skulde vende tilbage til den udmærkede Ordning, at Lærlingene skal gaa paa Aftenskole til Kl. 9 som i gamle Dage i Stedet for til Kl. 8 som nu, og det skal naturligvis alt sammen ske for Lærlingenes egen Skyld. Jeg har den Opfattelse, at det er en skidt Façon at hjælpe Ungdommen paa. Det giver trætte Hjerner og udmattede og misdannede Kroppe og ikke sunde Sjæle i sunde Legemer, og saadanne Foranstaltninger vil sætte Bom for alt Kultur- og Samfundsliv for disse unge, som i Forvejen ser Vejen til dette spærret tilstrækkeligt. Jeg tror heller ikke, at Direktør Barner Rasmussen har tænkt saa meget paa Lærlingene som paa Arbejdsgiverne, men det forekommer mig at være en særdeles skidt Haandsrækning til Arbejdsgiverne.

Jeg kan ikke se andet, end at alle maa være interesserede ikke alene i en god faglig Uddannelse for Ungdommen, men ogsaa i en sund Tilværelse og ikke i aandelig Ensretning. Derfor er det ogsaa en kedelig Kendsgerning, at af i alt 90 Fag har ca. en Trediedel ingen Regler for Uddannelsen, og at selv de gældende Regler for Lærlinguddannelsen overtrædes til Stadighed, fordi Lærlingene altid er ved Haanden som billig Arbejdskraft, og fordi Læretiden gennemgaaende er for lang. Lærlingeloven sætter Grænsen for Læretidens Længde til 4 Aar; men i alle Tilfælde, hvor der hidtil er søgt om Dispensation, er denne givet. Det er stadig vor Opfattelse, at 4 Aars Læretiden er rigelig, at man kunde nøjes med 3—4 Aars Læretid, og at dette vilde